

**Tanácsadás a szülőknek.** Az iskolába járó gyermekek szülői gyakran kerülnek nehéz helyzetekbe, összeütközésekbe, kétségekbe, amelyekben nem tudnak maguktól eligazodni. Nem mindig akarnak vagy nem tudnak az illető tanítóhoz vagy igazgatóhoz fordulni, mert attól tartanak, hogy elfogultságból nem fogják őket meghallgatni. De vajjon kevésbé elfogultak-e azok, akikhez ilyenkor fordulni szoktak, a többi szülők? Az ilyen esetek egyik csoportjában pl. a szülők azt hiszik, hogy gyermekükkel méltatlanság történt. Ilyenkor kellene valaki, aki megállapítja, nem nagyon jelentéktelen-e a dolog ahhoz, hogy sokat firtassák vagy ha nem így áll a dolog, felvilágosítaná a szülőt, hogyan jöhet létre a család és iskola közt a kellő megértés és kiegyenlítés. A legtöbb szülő nem igen tudja, milyen iskolában fog legjobban boldogulni gyermeke, milyen iskolával éri el azt a célt, amelyet el akar érni, ilyenkor azután a helyes útbaigazítás nagyon elférne. Ilyen feladatokkal ajánlja a Sämänn múlt évi novemberi száma tanácsadóhelyek szervezését. De nagy tapintatot kíván az ilyen helyek szervezése; részt kellene benne venni néhány pedagógusnak (legalább egy-egy férfi- és nőtag az elemi iskolák és középiskolák tanári karából), néhány apának és anyának, egy orvosnak, egy pszichológusnak, egy jogásznak és a különböző felekezetek lelkészeinek. E tanácsadóhelyek feladata volna azután fevilágosítást adni a városban levő különböző fajta iskolákról, berendezésükről, felvételi feltételeikről jogosításaikról stb.

Az eszme mindenestre megérdemelné nálunk is, hogy felkarolják, mert azt hiszem, sehol sincsenek a szülők nagyobb tájékozatlanságban, mint nálunk — és itt elsősorban a szegényebb osztályokra kell gondolni — gyermekeik iskoláztatásáról és arról, hogy mivel és miben segíthetik az iskola munkásságát.

\*

**A német tanítóképzés jelen állapota.** Az elemi iskolák reformja tanítóképzés reformálásával kapcsolatos és ezen az utóbbi folyamaton Németország minden állama átesik lassankint. Az eddigi eredményeket és a jelen szükségleteit szépen világítja meg *Muthesius* cikke a Sämänn-ban (1910. 589. l.). A legfontosabb szükséglet új művelődési forrásokat teremteni a tanítóság számára. A tanítóság világosan látja a maga célját: nemcsak a végrehajtás eszköze akar lenni az iskolában, hanem egészen kezébe akarja venni hivatása körét, a népiskolaügy vezetését és igazgatását, továbbá a jövő tanító-nemzedék képzését is. Ettől a fejlődéstől erőszakkal visszatartani a tanítóságot nem lehet veszedelmes következmények nélkül. A tanító-

képzés elé ma már magasabb célokat tűztek. Ennek következtében a tanító könnyen megszerezheti a középiskolai érettségi bizonyítványt, akkor pedig hátat fordít annak a pályának, amely nem ígér semmit a jövőre nézve. Így vesznek el az iskolára a tanítóóság legértékesebb elemei.

A magasabb célokra törekvő tanítóképzés megvalósítása attól függ, hogy tudnak-e a tanítóképző intézetek megfelelő tudományos képzettségű tanerőket kapni. Ezt a kérdést a legtöbb német államban úgy oldották meg, hogy a tanítóképzők tanárainak képzését az egyetemre bízta. Ezekben az államokban a tanítóknak megengedték, hogy rendszeresen egyetemi tanulmányokat végezhesenek és egyetemi vizsgálatokkal zárhassák le ezeket a tanulmányaikat. Más irányú mozgalom keletkezett azonban *Max Brahn*nak egy cikke nyomán, amely a *Deutsche Schule* 1910 januári számában jelent meg. Brahnnek ugyanis az a véleménye, hogy a középiskolákra épülő egyetemen a tanítók nem találják meg a helyes kapcsolatot az egyetemi tanulmányok menetéhez. A pädagogiai továbbképzésre pedig az egyetemeknek nincsen meg a kellő berendezések és intézmények. Ép ezért kellene Brahn szerint egy újfajta főiskolát szervezni, a pädagogiai akadémiát. Brahn terve nem új és a tapasztalatok nem szólnak mellette, úgy hogy nagyon sok kiváló pädagogus nyilatkozott ezen terv ellen.

Az egyetemtől független pädagogiai akadémia jelentőséget nyert egyrészt amiatt, hogy a poseni akadémia vizsgáló jogosítást kapott többek közt a következő tárgyakból: filozófia, pädagogia, történet, német nyelv és irodalom, természettudományok, francia és angol nyelv. Jogosítást ugyanezek a vizsgák nem adnak, de azért előreláthatólag sok tanító fog Posenbe menni vizsgázni. Másrészt azonban Poroszország most áll a középiskolai tanárképzés és tanítóképzőintézeti tanárok képzésének alapos reformja előtt. Hogy milyen lesz a megoldás, azt nem lehet előre tudni, de a német tanítóóság feltétlenül olyan megoldást vár, amely valami módon kapcsolatba hozza az egyetemi oktatással a tanítóképzést. A tanítók is ugyanazon forrásból akarják nyerni tudományos továbbképzésüket, ahol minden tudományosan képzett ember nyeri a hivatására való előkészítést.

\*

**Románia középiskolaügye.** A *Revue internationale de l'Enseignement* múlt évi hatodik füzetében *E. Constantinesco* ismerteti a romániai középiskolák tanárképzését és működését. A bukaresti és jassyi egyetemen pädagogiai előadásokat kell hallgatni a tanár-